

- Observed hills
Observed outcrop
Järmineralisering
Sulfidmineralisering
Provpunkt för radiometrisk datering...

- FJÄLLBERGRUND (ALLOKTONEN) / CALEDONIDES
Övre skollberggrunden / Upper Allochthon
Mellersta skollberggrunden / Middle Allochthon
Undre skollberggrunden / Lower Allochthon

- AUTOKTON / AUTOCHTHON
Sedimentär pålägg (vendium-kambrium) / Sedimentary cover (Vendian-Cambrian)
URBERGET / PRECAMBRIAN BASEMENT

- Intrusivbergarter, ca 1,88-1,86 Ga / Intrusive rocks, 1,88-1,86 Ga
Perthimonzonit / Perthite Monzonite Suite

- Haparandasviten / Haparanda Suite
Svekofenniska yiberarter, 1,91-1,88 Ga / Svecofennian supracrustal rocks, 1,91-1,88 Ga

- Karelska bergarter, ca 2,4-1,96 Ga / Karelian rocks, c. 2,41-1,96 Ga
Arkeiska bergarter, ca 2,7 Ga / Archaean rocks, c. 2,7 Ga

KORTFATTAD BESKRIVNING

INLEDNING

Cartbladensområdena 291 Kebnekaise SO och NO består av både urberg och fjällberggrund. Urberget öster om fjällkedjan är av underproterozoiska ålder (2500-1600 miljoner år) medan fjällkedjans sedimentbergarter i området avsåttas för ca 700-500 miljoner år sedan...

URBERGET

Geologisk utveckling

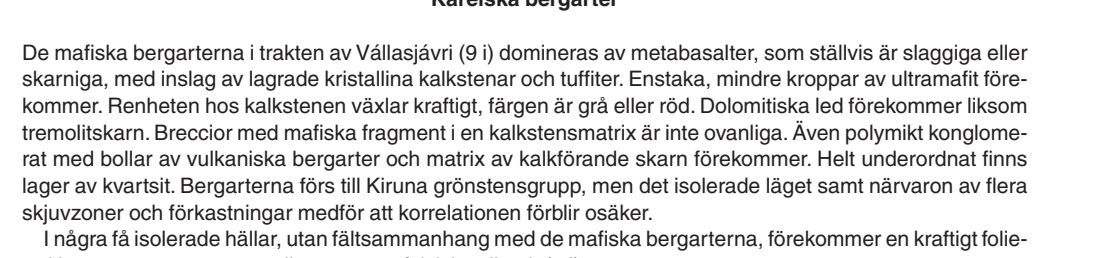
Beskrivningen av den geologiska utvecklingen i norra Sverige är i huvudsak hämtad från Witschard & Zachrisson (1994a). Denas sammanställning utarbetades av Witschard på grundval av observationsriktiga kartområdena 291 Kiruna och 291K Vitång där de geologiska bildningarna är mer fullständiga.
1) En arkaisk kraton, framför allt bestående av granitoid gnejser, bildades för mer än ca 2700 miljoner år sedan.
2) Ett komplett bälte av olika grönstener (Kiruna grönstensgrupp) av karelsk ålder avsåttas på ett underlag av klastiska, kvartäriska sedimentbergarter (undre sedimentgruppen, Witschard 1984)...

Karelska bergarter

De mafiska bergarterna i trakten av Vallåsälvi (9) domreras av metabasalter, som ställvis är slaggiga eller skingliga, med inslag av lagrade kristallina kalkstenar och lutiter. Enstaka, mindre kroppar av ultramaffit förekommer. Reiheten hos kalkstenen växlar kraftigt, färgen är grå eller röd. Dolomitiska led förekommer liksom tremolittskarn. Breccior med mafiska fragment i en kalkstenmatrix är inte ovanliga. Även polykristallin konglomerat med bollar av vulkaniska bergarter och marmor av kalkstenar förekommer. Helt underordnat finns lager av kvarteril. Bergarterna förs till Kiruna grönstensgrupp, men det isolerade läget samt närheten av flera skivzoner och förkastningar medför att korrelationen förblir osäker.
I några få isolerade hållar, utan fältssammanhang med de mafiska bergarterna, förekommer en kraftigt folierad bergart vars ursprung tolkas vara en felsisk vulkanit (9).

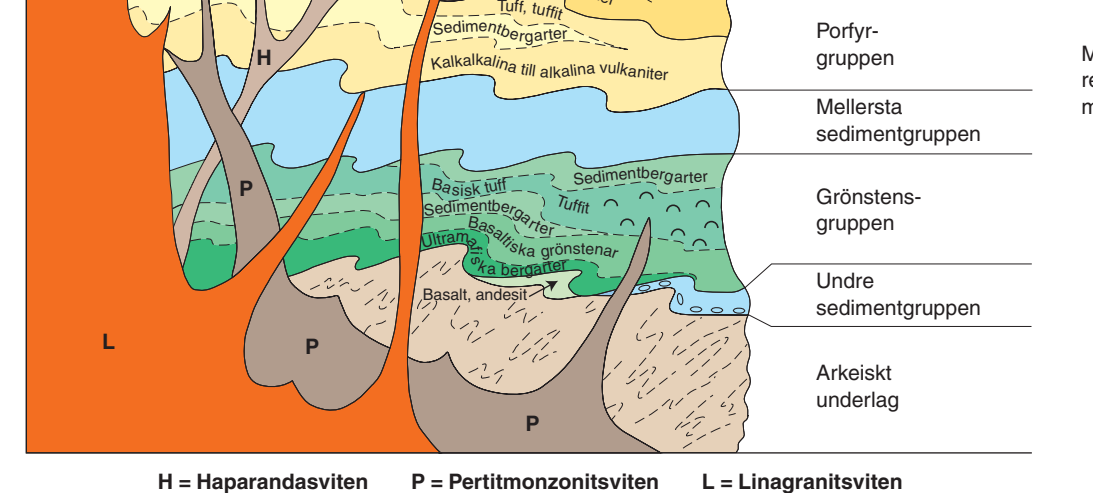
Magnetiska bergarter

De mafiska bergarterna i trakten av Vallåsälvi (9) domreras av metabasalter, som ställvis är slaggiga eller skingliga, med inslag av lagrade kristallina kalkstenar och lutiter. Enstaka, mindre kroppar av ultramaffit förekommer. Reiheten hos kalkstenen växlar kraftigt, färgen är grå eller röd. Dolomitiska led förekommer liksom tremolittskarn. Breccior med mafiska fragment i en kalkstenmatrix är inte ovanliga. Även polykristallin konglomerat med bollar av vulkaniska bergarter och marmor av kalkstenar förekommer. Helt underordnat finns lager av kvarteril. Bergarterna förs till Kiruna grönstensgrupp, men det isolerade läget samt närheten av flera skivzoner och förkastningar medför att korrelationen förblir osäker.
I några få isolerade hållar, utan fältssammanhang med de mafiska bergarterna, förekommer en kraftigt folierad bergart vars ursprung tolkas vara en felsisk vulkanit (9).

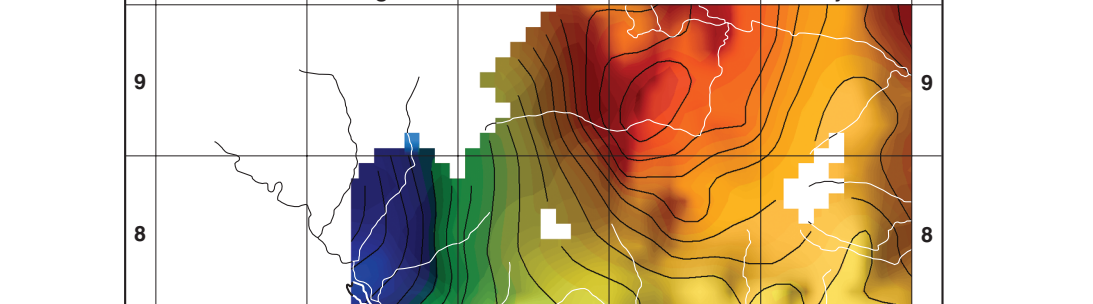

- Övre sedimentgruppen
Porfyrgruppen
Mellersta sedimentgruppen
Grönstensgruppen
Undre sedimentgruppen
Arkeiskt underlag

SCHEMATISKT GEOLOGISKT PROFIL FÖR NORRBOTTENS URBERG

BOUGUERANOMALIKARTA

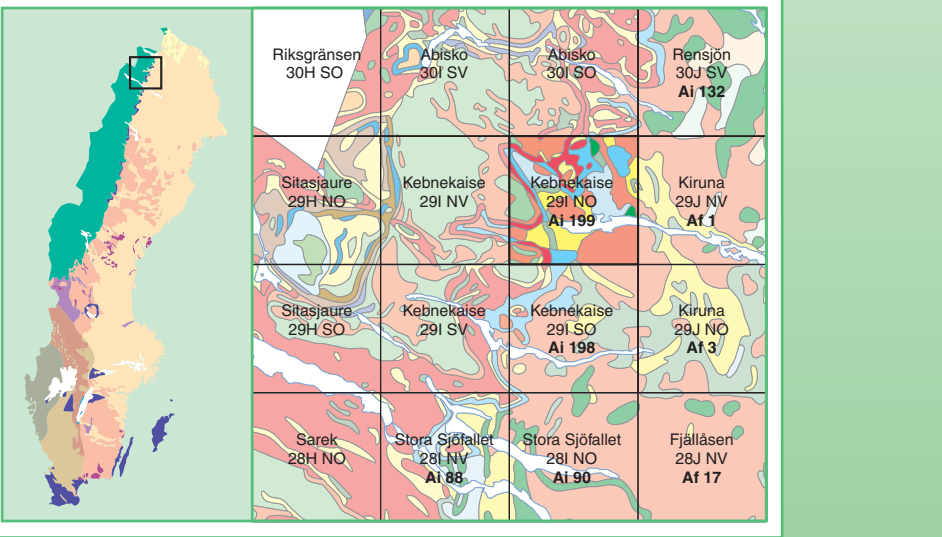
HÖJDRELIEFKARTA

Höjdrelieffkartan över kartbladsområdet 291 Kebnekaise NO (skala 1:250 000). Genom brenningsguggning visas de relativa höjdförhållandena inom området. Kartan baseras på Lantmäteriets digitala höjddatabank med 50 meters rutnät.

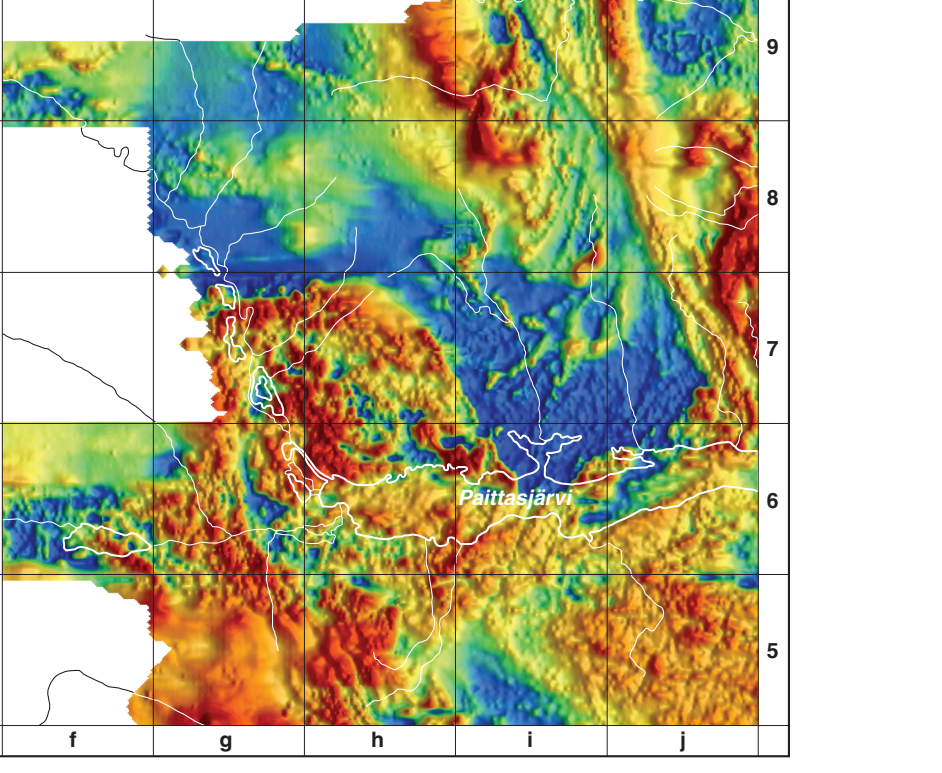
Fältarbeten som ligger till grund för de geologiska kartorna 291 Kebnekaise SO och NO har utförts under flera perioder. Det topografiska kartunderlaget som används vid karteringen skaffat i precision inom olika delar av kartbladsområdet. De geografiska utläggsvidningarna av hällarna här darför inte den noggrannhet som är nödvändig för SGU:s Arkeisk- och Svecofenniska kartor.
Underlaget kartades 1962-1967 av G. Nilsson med stöd av M. Andersson, P. Aronsson, G. Blomhög, K. Danberg, E. Daniel, J. Ek, F. Engberg, B. Eriksson, B. Frim, U. Högberg, S. Järnström, E. Johansson, S. Jönsson, S. Larsson, S. Lindberg, L. Lindberg, B. Lindö och J. Örtengren. Från prospektionsarbeten i Tjörnsjöområdet 1968-1975 har F. Ås och P. Gerdt lämnat bidrag. H. Håkner utförde i mitten av 1970-talet en profilundersökning. Den nu aktuella kartområdena representeras av de geologiska kartor som är av Witschard 1984 eller redigerade av G. Nilsson arbeten. Med utgångspunkt från Witschards kartor utförde B. Kärfvén och T. Thander en kort tilläggundersökning sommaren 2002. Samtliga är redigerade av L. Käbler. Sammanfattningen av den geologiska utvecklingen av urberget är hämtad från Witschard och Zachrisson (1994a).
Fjällberggrunden inom kartområdet är sammanställd av L. Käbler utifrån Källberg (1964) och kompletterande rekonstruktioner utförda 1995 av L. Käbler och C. Ringdén.
Geografiska underlagningar har utförts i olika omgångar inom de delar av kartbladsområdet som beträffar urberget. Geografiska fyrtalningar genomfördes av SGU 1993 (enbart magnetiska fyrtalningar). Dessa mätningar lämnar hela urberget. Vid ett geografiska fyrtalningar med kartan har emellerit också mätningar från Lantmäteriets fyrtalningar AB kunnat användas. Från 1982 till 1984 genomfördes fyrtalningar omfattande magnetiska fyrtalningar, VLF- och gravitationsfyrtalningar. Dessa lämnar den östra delen av kartbladsområdet. Övriga SGU:s och Lantmäteriets fyrtalningar utfördes från 30 meters flyghöjd och med ett intervallvid av 200 meter. SGU:s fyrtalningar utfördes i öst-västlig riktning medan Lantmäteriets fyrtalningar på 200 m höjd riktning i nord-sydlig riktning på 60 meters höjdhöjd. Magnetiska fyrtalningar utfördes på 60 meters höjd över havet för Nordkartverket i södra delen av kartområdet i ett gäst punkt med ett fyrtalningsintervall av 200 meter.
Digitalisering och renringning i digital form har gjorts av Margareta Andersson och Ingemar Källberg.
Kartan kan även levereras i digital form.

Berggrundskartan 291 Kebnekaise NO

Bedrock map
Skala 1:50 000

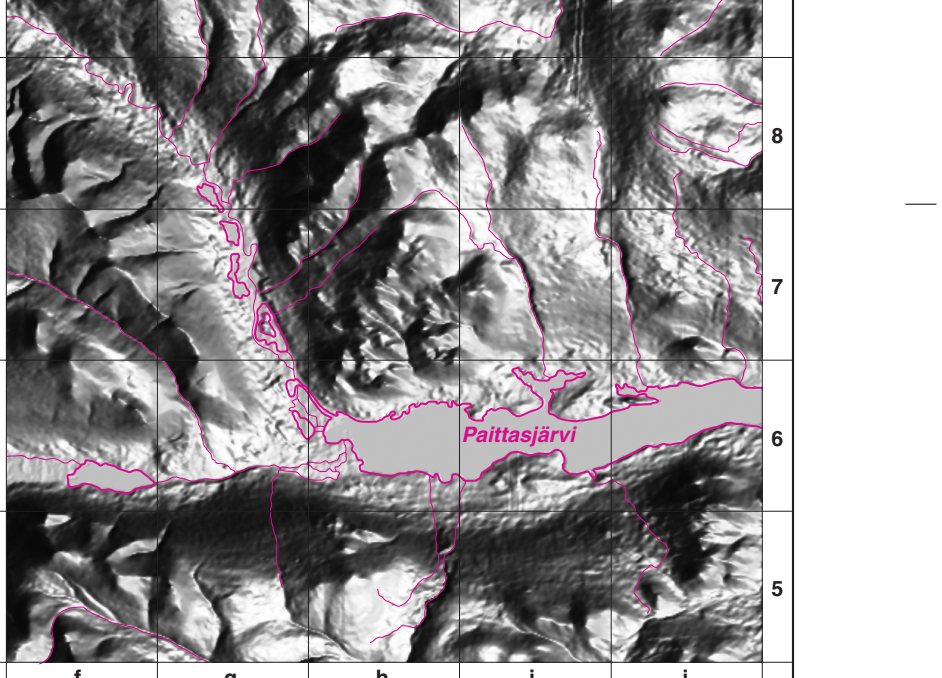

MAGNETISK ANOMALIKARTA

Magnetisk anomalikarta över kartbladsområdet 291 Kebnekaise NO (skala 1:250 000). Magnetiska data är reducerade till epok 1965.0. Kartan visar totalfältets avvikelser från DGRF 1965.0. Den baseras på Flygburna mätningar utförda på 30 meters flyghöjd med ett intervallvid på 200 m och en öst-västlig flygriktning.

HÖJDRELIEFKARTA

Höjdrelieffkartan över kartbladsområdet 291 Kebnekaise NO (skala 1:250 000). Genom brenningsguggning visas de relativa höjdförhållandena inom området. Kartan baseras på Lantmäteriets digitala höjddatabank med 50 meters rutnät.

Fältarbeten som ligger till grund för de geologiska kartorna 291 Kebnekaise SO och NO har utförts under flera perioder. Det topografiska kartunderlaget som används vid karteringen skaffat i precision inom olika delar av kartbladsområdet. De geografiska utläggsvidningarna av hällarna här darför inte den noggrannhet som är nödvändig för SGU:s Arkeisk- och Svecofenniska kartor.
Underlaget kartades 1962-1967 av G. Nilsson med stöd av M. Andersson, P. Aronsson, G. Blomhög, K. Danberg, E. Daniel, J. Ek, F. Engberg, B. Eriksson, B. Frim, U. Högberg, S. Järnström, E. Johansson, S. Jönsson, S. Larsson, S. Lindberg, L. Lindberg, B. Lindö och J. Örtengren. Från prospektionsarbeten i Tjörnsjöområdet 1968-1975 har F. Ås och P. Gerdt lämnat bidrag. H. Håkner utförde i mitten av 1970-talet en profilundersökning. Den nu aktuella kartområdena representeras av de geologiska kartor som är av Witschard 1984 eller redigerade av G. Nilsson arbeten. Med utgångspunkt från Witschards kartor utförde B. Kärfvén och T. Thander en kort tilläggundersökning sommaren 2002. Samtliga är redigerade av L. Käbler. Sammanfattningen av den geologiska utvecklingen av urberget är hämtad från Witschard och Zachrisson (1994a).
Fjällberggrunden inom kartområdet är sammanställd av L. Käbler utifrån Källberg (1964) och kompletterande rekonstruktioner utförda 1995 av L. Käbler och C. Ringdén.
Geografiska underlagningar har utförts i olika omgångar inom de delar av kartbladsområdet som beträffar urberget. Geografiska fyrtalningar genomfördes av SGU 1993 (enbart magnetiska fyrtalningar). Dessa mätningar lämnar hela urberget. Vid ett geografiska fyrtalningar med kartan har emellerit också mätningar från Lantmäteriets fyrtalningar AB kunnat användas. Från 1982 till 1984 genomfördes fyrtalningar omfattande magnetiska fyrtalningar, VLF- och gravitationsfyrtalningar. Dessa lämnar den östra delen av kartbladsområdet. Övriga SGU:s och Lantmäteriets fyrtalningar utfördes från 30 meters flyghöjd och med ett intervallvid av 200 meter. SGU:s fyrtalningar utfördes i öst-västlig riktning medan Lantmäteriets fyrtalningar på 200 m höjd riktning i nord-sydlig riktning på 60 meters höjdhöjd. Magnetiska fyrtalningar utfördes på 60 meters höjd över havet för Nordkartverket i södra delen av kartområdet i ett gäst punkt med ett fyrtalningsintervall av 200 meter.
Digitalisering och renringning i digital form har gjorts av Margareta Andersson och Ingemar Källberg.
Kartan kan även levereras i digital form.

